

N A T U R V Å R D:

=====

BRANDALSSUNDSKOGEN RÄDDAD! (?)

Av en tillfällighet hade under hösten 1986 några amatör-ornitologer observerat att en gammal grovstammig tallskog var avverkningshotad vid Brandalssunds Gård någon mil söder om Södertälje. Avverkningen skulle äga rum redan under vintern 1986-1987. Trots dessa mycket långt framskridna avverkningsplaner vidtogs åtgärder för att försöka rädda skogen. Bland annat kontaktades Skogsvårdsstyrelsen, Svampföreningen i Södertälje och Föreningen Sörmlandsentomologerna.

I september 1987 arrangerade vår förening en exkursion till det hotade skogspartiet. En handfull medlemmar slöt upp, trots "fel" årstid för t.ex. värmeälskande vedinsekter och dagfjärilar. Vädret var uselt: mycket kallt, blåsigt och stundtals regn. Inga sällsyntheter påträffades, med vi kunde i stället göra en bedömning av området entomologiska kvalitéer enligt t.ex. B.Ehnströms-H.Waldéns utmärkta bok Faunavård i skogsbruket - den lägre faunan (Skogsvårdsstyrelsen 1986).

Det hotade området förefaller att ha värdefulla entomologiska kvalitéer. Där finns t.ex. många grova solexponerade tallar i blockrik sydvänd terräng. Vidare finns många döda stående och fallna träd i olika nedbrytningsstadier. Enligt muntlig uppgift lär praktbaggen Buprestis rustica vara vanlig i området.

Vi framförde våra entomologiska synpunkter beträffande skogspartiet till "eldsjälen" bakom räddningsaktionen, Stefan Claesson, Södertälje (tel:0755-80 884), som sammanställde dessa med de ornitologiska, mykologiska och allmänbiologiska. Stefan vidarebefordrade informationen till skogsvårdsstyrelsen, skogsvårdsstyrelsen lät sig påverkas och detta resulterade i ett gemensamt besök på plats. Resultatet blev att markägaren återtog sina avverkningsplaner.

Alla kontakter hade varit helt informella.

Av denna berättelse kan man dra några viktiga slutsatser:

1. Det behöver inte nödvändigtvis vara "kört" för att exploateringsplanerna för ett område har avancerat mycket långt. Med andra ord: "Det är aldrig för sent att agera"
2. Tro inte att de entomologiska synpunkterna saknar betydelse då det gäller att argumentera för ett hotat område.
3. Kontakter med skogsvårdsstyrelse, myndigheter, markägare m.fl. behöver inte nödvändigtvis vara formella (skriftliga). Ofta kan det löna sig bättre att ta personlig muntlig kontakt.
4. Det lönar sig ofta att samarbeta med andra föreningar såsom ornitologer, botanister, lokala miljövårdsgrupper m.fl.

/PETER WÄRMLING